

Zájezd sdružení vodohospodářů na Šumavu 2015

Jubilejní v pořadí již 10. ročník poznávacího zájezdu na Šumavu pořádaného Sdružením vodohospodářů ČR, oblast Kutná Hora, se uskutečnil ve dnech 5.- 7. června 2015. Zájezdu se zúčastnilo 35 účastníků, z toho 14 členů Sdružení vodohospodářů.

V pátek 5. června vyjíždíme z Kutné Hory, naším dnešním cílem a zároveň výchozím bodem túry je Špičácké sedlo. Turistická značka vás dovede pohodlnou cestou až k **Černému jezeru**. K jezeru, které drží absolutní primát: Se svými 18,4 ha a hloubkou až 40 m je největším a nejhlubším jezerem Šumavy, zároveň je ale také nejnižší položeným jezerem, leží ve výšce 1008 m. n. m. Stejně jako jeho ostatní šumavští jezerní sourozenci vzniklo ve čtvrtohorách, kdy některé zdejší svahy pokrývaly ledovce. Po ústupu doby ledové zůstaly zahloubené pánve - kary. V roce 1965 byly v jezeře objeveny údajné písemnosti říšského bezpečnostního úřadu v Berlíně, které zde zanechala ustupující německá armáda. Akce však byla fingoána a jednalo se o provokaci a nepovedenou frašku inscenovanou STB. Vyloveny byly předem potopené bedny prázdného papíru, neboť archiválie ze zdrojů KGB se na cestě z Moskvy opozdily. Za zmínku snad stojí ještě jedna zajímavost - technická památka hydroelektrárna Černé jezero - postavená hluboko pod hrází jezera v letech 1929-30 jako první přečerpávací vodní elektrárna na našem území. Dosud je v provozu, se zachovalým původním zařízením.

Od Černého jezera pokračujeme dál k **Čertovu jezeru**. Na pohodlnou cestu, která nás dovedla k Černému jezeru, musíme zapomenout. Čeká nás namáhavý výstup balvanitou pěšinou, prudce vzhůru průsekem do svahu. Po půl kilometru stoupání dojdeme k rozcestí Na rozvodí. Jsme na místě, kudy prochází hlavní evropské rozvodí Labe - Dunaj. Zatímco vody z Černého jezera odtékají do Vltavy a Labe a pak do Severního moře, vody z Čertova jezera míří do Dunaje a do Černého moře. Dál už pokračujeme pohodlnější cestou až k Čertovu jezeru. Plocha 10,34 ha Čertovu jezeru vyneslo statut druhého největšího jezera Šumavy. Hluboké je až 36,7 m. Jezero je sice nejhůře přístupným šumavským jezerem, ale také bezesporu nejkrásnějším. Podle jedné z mnoha legend dal jezeru jméno ďábel, který se tu utopil s kamenem na ocase uvázaným od dívky, kterou chtěl stáhnout do pekla. Při tom vyryl dolinu, ve které je dnes jezero.

Od působivého jezera se vydáváme na známý **vrchol Špičák**. V červenci 2014 zde byla Tělovýchovnou jednotou TJ SA Špičák vystavěna rozhledna. Měří 26,5 metru a na její vrchol vede celkem 135 schodů. Ti z nás, kteří je vyšli, mají výhledy na všechny strany. Na české straně je vidět krásně údolí řeky Úhlavy. Při pohledu na druhou stranu jsou jako na dlani vrcholy v německém příhraničí.

Ubytování máme letos domluvené v **penzionu Keply**, nedaleko Železné Rudy. Penzion se nachází v areálu rodinné zemědělské ekologické farmy, prakticky na samotě. Jsme přivítáni vstřícnou majitelkou a rozdělení do pokojů. Všichni jsme kvalitou bydlení příjemně překvapeni. Podvečerní vycházka nejbližším okolím nás už jen utvrzuje v tom, že i tentokrát jsme místo pobytu zvolili dobře.

V sobotu se náš kolektiv dělí na dvě skupiny. Jedna parta se nejprve jede podívat na nedaleký hrad **Velhartice**. Tento romantický hrad stojí už od svého založení na přelomu 13. a 14. století na ostrohu nad levým břehem řeky [Ostružná](#) v obci [Velhartice](#). Jeho nejnámějším majitelem byl pan Bušek z Velhartic.

Pak se skupina vydává **na farmářskou naučnou stezku v okolí Kepel**. Podstatná část stezky vede územím, kde se zemědělství věnuje řada farem, které umožňují poznat současnou podobu zemědělství, navazujícího na tradiční dřívější formy. Cestou je možno vidět např. „vlčí jámy“, umrlčí prkna, množství

zachovalých staveb lidové architektury, státem chráněné modřiny úctyhodných rozměrů a především nádherné výhledy do malebného podhůří.

Druhá skupina se vyrazí na náročnou túru na horu **Ostrý**. Ta je považována za nejkrásnější šumavskou horu. Má charakteristickou, zdaleka viditelnou siluetu tvořenou dvěma téměř stejně vysokými vrcholky, která již odedávna připomínala našim předkům ženské poprsí. Kopec o výšce 1293 m n.m. se oficiálně jmenuje Ostrý (německy Gross Osser), lidově se mu však říkalo Prsa Matky Boží. Kopec Ostrý je výraznou dominantou zalesněného šumavského hřebene, který nese již dlouhá staletí název Královský hvozď. V minulosti šlo o pohraniční pás, jenž svým neprostupným terénem a hlubokými lesy vytvářel přirozenou ochranu jihozápadní hranice Čech. První obyvatelé sem začali kvůli značné odlehlosti přicházet až v 16. století. Říkalo se jim Králováci a za povinnost střežit zemskou hranici obdrželi od panovníků četné výsady podobně jako třeba dnes známější Chodové..

Namáhavý výstup na skalnatý vrchol nás odměňuje nádhernými výhledy do kraje. Tato hora, jako jedna z mála na Šumavě, poskytuje přirozený kruhový rozhled. Před cestou dolů se posílíme v příjemné německé turistické chatě. Ta se krčí těsně pod vrcholovou kótou Ostrého a byla postavena německým spolkem již v r. 1897.

Když se navečer obě skupiny v Keplech sejdou, nadšeně si všichni sdělují zážitky a dojmy prožitého dne. A každá skupina je přesvědčená, že právě ten její program byl ten nejlepší. Po večeři nás majitelka provede po svém „království“. Nakoukneme do chlévů, žasneme nad moderní kotelnou na balíky slámy (jeden až dva balíky vystačí na jeden den k vytopení všech objektů). Paní domu nám také přiblíží cestu, jak se její rodině podařilo vybudovat z bývalého vojenského statku prosperující firmu zaměřenou na živočišnou výrobu, tvorbu krajiny a zároveň nabízející turistické služby. A protože je teplý červnový večer, strávíme ho v příjemné zábavě venku u ohníčku.

V neděli máme v plánu seznámení se s **Prášily** a jejich okolím. Prášily vznikly v polovině 18. století. V průběhu své historie se proslavily zejména výrobou kvalitního zrcadlového skla a papírou. (ruční papír, který se zde vyráběl, byl dodáván pro prezidentskou kancelář). Významné středisko rekreace a turistiky z období 1. republiky téměř zaniklo po odsunutí německého obyvatelstva a začlenění do vojenského výcvikového prostoru Dobrá Voda . V období komunistické vlády byla obec pro veřejnost uzavřena, počet obyvatel klesl až k 50. Z místních částí tak zůstalo zachováno jen samotné sídlo Prášily, okolní samoty a osady zanikly. V centru obce byl v roce 2001 odhalen pomník 32 obcí a sídel Prášílska, které byly během padesátých let vojskem zničeny.

V devadesátých letech však Prášily znovu ožily a v současnosti jsou centrem letní i zimní turistiky. Při procházce obcí nás zaujmou na opravených domech hezké bílé fasády s barevnými kresbami (nespíš šikovný místní umělec), z uctivé vzdálenosti obdivujeme mohutnosti několika bizonů za masivním plotem a se zájmem si projdeme i soukromou botanickou zahradu. Zajímavostí je, že rozlohou 112,28 km² jsou Prášily největší obcí v republice, která není městem.

V blízkosti Prášil leží dvě jezera - Prášílské a Laka. Jezero Laka jsme navštívili při loňském pobytu, letos je naším cílem **Prášílské jezero**. Leží ve výšce 1080 m n.m., pod jezerní stěnou, která nad ním ční do výšky 150 m. Jezero má plošnou výměru 3,90 ha a maximální hloubku 14,9 m. Výstup sem byl poměrně dlouhý, sluníčko hřeje, a tak mnozí z nás neodolají a v chladivých vodách jezera si osvěží unavené nohy. Posvačíme a vychutnáváme si nedělní klid a pohodu.

Cestou zpět procházíme místy bývalých osad a samot, které dnes bohužel můžeme identifikovat už jen podle informačních tabulí. Při návratu do Prášil se nám vybaví známá písnička a společně do kroku si zazpíváme „Na silnici do Prášil...“ V Prášilech si dopřejeme zasloužený oběd. A pak už na programu zbývá jen jeden bod - návrat domu. A stejně jako každý rok se nikomu odjždět ze Šumavy nechce.

Za tři dny jsme našlapali přibližně 35 km, viděli mnoho přírodních krás, technických i historických památek a zajímavostí. Sešla se jako vždy skvělá parta lidí, počasí se vydařilo. Co k tomu dodat?

Za rok nashledanou!

Zapsala: Šárka Tichá, organizační garant akce